

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Rationes, seu artes, nonnullæ, ad eam diem peculiariter celebrandam,
accomodatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

tua hodie in oculis meis: sic magnificetur anima mea (hoc est, magna & pretiosa habeatur) in oculis Domini, & liberet me de omni angustia: præsertim autem de angustia sempiterna.

*De Reg.
Lusit.*

Hoc denique loco commemorabile est Joannis II. Lusitaniae Regis exemplum: qui (ut testatur Vasconcellus noster) secreto se voto obstrinxerat; nihil se negaturum unquam quod interpositis Christi vulneribus peteretur. Itaque tum in alios aliàs, eà causâ beneficus extitit; tum mulieri, die Parasceves, marito capitis damnato, per Christi mortem ac vulnera vitam oranti, veniam liberaliter indulgit.

CAPUT XIV.

Diem sextam cujusque hebdomadæ, uti Christi passioni dicatam, cultu proprio celebrari oportere.

§. I.

Rationes seu artes nonnullæ, ad eam diem peculiariter celebrandam, accommodatæ.

Dies sexta cujusque hebdomadæ, tum ipsâ temporis ratione (quod eâ die Salvator noster crucem ac mortem nostrâ causâ subijt) tum vetustissimo Ecclesiæ instituto, usque fidelium, commemorationi Dominicæ passionis specialiter consecrata, non est absque aliqua ejusdem passionis memoria, aut cultu proprio, transmittenda.

Eâ gratiâ potes in primis, eâ saltem die, matutinis horis piæ cruciatuum Salvatoris commentationi partem aliquam temporis tribuere, aut aliquid de ejus argumenti libello legere; quo patientis Christi recordationem in te excuscites, atque inde conceptum dolorem compunctionisq; sensum, in reliquum diem retineas.

Speci-

Speciatim autem in Missæ Sacrificio (quod, si Sacerdos sis, & per leges Sacrorum liceat, de Cruce aut Passione Domini celebrare poteris) debes vivam tibi Dominicæ necis imaginem ob oculos ponere; eoque præsertim die statis illis divini funeris exequijs, cum magna animi attentione, & pietatis significatione adesse.

Deinde ad eam Dominicæ mortis memoriã, seu expressius testandã, seu efficacius retinendam; peculiariter in temetipsum collectus, non modò consvetas culpas studiosus cavebis, verùm etiam, quasi unum aliquem charorum amillum lugeres, vitabis argumenta lætitiæ, & non necessarias relaxationes animi; quoad tibi quidem per vitæ tuæ rationes licebit. Fugies igitur eã die ludos, choreas, convivia; detrahes aliquid de cultu ornatuque corporis; delicijs etiam, licet innocentibus, abstinebis. Quo in genere præeuntem habes S. Francorum Regem Ludovicum, qui *Gaufr. in* sextis ferijs nolebat liberos suos, rosis aut omnino floribus *Vit. c. 13.* coronari; quòd Caput nostrum eã die spinis coronatum, meminisset. Itẽmque sacrum Purpuratorum Patrum Collegium, qui suæ adversus Christum patientem religioni testificandæ, ijsdem ferijs non consvetã vestem pupurẽ, sed violaceis (quod eis luctus argumentum est) utuntur.

Neque hic omittendum præceptum illud, quod inter cetera Sveciæ Regi per S. Birgittam ex ore Christi traditum *l. 8. c. 2.* est; eadem feriã stipem aliquam erogandam in pauperes. Hoc, opinor, respectu: quòd cum eã die ipse Rex Regum Christus, sanguinem suum omnem pro redemptione nostra liberaliter effuderit; par sit, ut ipsius amore, eumque imitandi studio, si non sanguinem fundimus, at nummos saltem pauculos in ipsius membra dividamus.

Postremò assumes poenam aliquã afflictionẽve corporis; quò & eam diem religiosius observes, & aliqua ex parte assimileris Christo patienti.

Christiani olim, jam ab initio nascentis Ecclesiae, sextam feriam legitimo jejunio celebrabant (ex quo hodie sola carniū abstinentia remanserit) ut constat ex Patribus antiquissimis, Ignatio, Tertulliano, Epiphano, &c. Quem etiam jejuniū ritum observant passim Ordines Religiosi; & nonnulli quidem, pane tantum & aqua adhibitis: ut de suis monachis testatur S. Petrus Damiani; docens, eā die, qua (ut ipse ait) *pendentis in cruce Domini glorioso sanguine purpatur, ejusmodi poenam convenienter assumi: quia (inquit) in hoc cruce verè communicamus, in hoc procul dubio Christo commorimur, si hoc eodem die quo ipse passus est, etiam carnem nostram per inedia cruciamenta mactemus.*

Ep. 14.

Quin & plures infantes constat, divino magisterio, vel semel tantum eā die lac admisisse; ut de S. Nicolao notum est, cui Sisennium quendam Episcopum adjunxit Drexelius noster; vel omnino alimento abstinuisse, ut de Stephano Diensi Episcopo refert idem autor in tractatu quem Aloën inscripsit.

l. 1. c. 11.

§. 3.

Vit. c. 1.

Cui addere licet, recentius ævi nostri exemplum, supra memoratam Pudentianam Zagnoniam; de qua præterea illud est propriè commemorabile: hanc scilicet infantem, omni sextā feriā, non tantum cibum omnem detrectasse, sed insuper totam eam diem, alimenti vice, perpetuo ploratu duxisse; cum dies reliquos esse soleret pacatissima.

Quòd si eam diem jejunio colendi, tibi aut facultas deest aut animus; saltem re aliqua, quamvis exigua, tibi subtracta, patientis Christi memorem animum eo pacto testare.

§. 2.

Artes aliqua rariores, eodem pertinentes.

Atamen omittis alijs, eā die passim usitatis, sese afflictiendi rationibus; alias quasdam referre juvat, quas excogita-